

sagde Banen, være forpligtet til tillige at overtage de Værksteder og Locomotivstuur, som til Brug for Vordingborg-Banen ere byggede f. Ex. paa Terrainet herinde ved Rjøbenhavns Banegaard? Det forekommer mig dog, at det vilde være en Absurditet, men det er i mine Tanker uomtvisteligt, at de ere et Tilbehør til Banen. Man behøver heller ikke engang at stille Sagen saaledes, thi man kan blot tænke sig, at dette faste Tilbehør, Værksteder, Locomotivstuur osv., er bygget ved Ringsted paa selve Knudepunktet, men paa den Grund, som nødvendigviis maa vedblive at høre til Korsør-Banen. Hvad saa? Skal Staten da i ethvert Tilfælde overtage disse og flytte dem bort? Det forekommer mig, som sagt, at der er en betydelig Uklarhed tilstede paa flere Punkter, og det er min Overbeviisning, at det sjællandske Selskab ikke vil indlade sig paa nogen saa hazarderet Contract, som det ogsaa i mine Tanker vilde være, naar Selskabet muligviis i samme Dieblis, det har faaet Jernbanebygningen fuldendt, skal reskure en Opsigelse, hvis pecuniaire Betydning det i dette Dieblis umuligt kan oversæe. Selv om Underænderingsforslaget modtog Kettelser og Udvidelser, hvorved de af mig fremsatte Tvivl om dets rette Forstaaelse hævedes, selv om Godtgjørelsen for den anvendte Anlægscapital udstræktes til ogsaa at omfatte Cours- og Rentetabet, er det dog aldeles piensynligt, at Risikoen derved ingenlunde er fjernet, thi hvad vil det sige, om det sjællandske Selskab f. Ex. i Aaret 1870 kommer i Besiddelse at den Capital, Anlægget har kostet det i 1867, naar det ikke for den indvundne Capital vil kunne indløse mere end maastee $\frac{4}{5}$ af det Actie- og Obligationsbeløb, som det har været nødt til at udstede for at reise Capitalen? Den sidste Nota bliver saa dog aabenbart hvilende paa de gamle Baner som ikke indløst Gjæld, som et Tab. Det forekommer mig, at der er ganske overordentlige Vanskeligheder forbundne med at betinge en saadan partiel Opsigelse af Banen, skjøndt de ganske vist have været seete til anden Tid og paa andet Sted, thi jeg skal erkjende, at der klæbde en ganske lignende Mangel ved Lovforslaget om Bygningen af Ringsted-Vordingborg Banen, saaledes som det forelaae i dette Thing i 17de Samling, og som

det blev forelagt i det andet Thing i denne Samling; men Landsstinget havde Diet aabent derfor og rettede Feilen. Jeg maa formene, at dersom man ubetinget vilde fastholde et Vilkaar som dette, vilde den eneste Maade, hvorpaa det blev muligt for det sjællandske Selskab at indlade sig paa Foretagendet, være, at Banen blev bygget og drevet aldeles som en selvstændig Bane, men derved bortfaldt aabenbart en stor Deel af Fordelen for det sjællandske Selskab ved at gjøre Anlægget. Kun i det Tilfælde, at Banen bliver bygget og drevet som selvstændig Bane, og at Midlerne til Bygningen bliver tilveiebragte af det sjællandske Selskab, som om det var et heelt nyt Selskab, der blev dannet, altsaa saaledes, at dets Actier og Prioritetsobligationer bleve holdte udenfor den øvrige Masse, kan jeg see en Mulighed for at benytte separat Opsigelse; men jeg troer, at Tabet for det sjællandske Selskab ved at tage Foretagendet paa denne Maade vilde være saa stort, at det slet ikke vilde indlade sig derpaa. Hensigten med det stillede Endringsforslag er ganske vist at muliggjøre Anlægget af en gennemgaaende Ost-Syd-Bane over Næstved og Vordingborg, og paa den anden Side at holde det sjællandske Selskab frit for Tab, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en Entrepreneur eller et Selskab, som vilde være tilbøielig til at bygge en saadan gennemgaaende Bane, vistnok vilde være Regjeringen meget lidet taknemmelig for en Gave, som bestod i en Overdragelse af Ringsted-Vordingborg Banen paa de Vilkaar, Underænderingsforslaget indeholder. Jeg troer, at man snarere vilde fræbede sig, at Regjeringen benyttede sin Opsigelsesret for at lægge denne Bane over i den Paagjældendes Haand; thi det forekommer mig indlysende, at en saadan Anlægger af en Ost-Syd-Bane i saa Tilfælde ubetinget vilde mangle en Bestemmelse om en Tilslutning mellem den ham paanødte Næstved-Ringstedbane og Korsørbanen; det er piensynligt, at det sjællandske Selskab vilde kunne gjøre dette Stykke Bane saa at sige værdiløst, vilde kunne gjøre det til en død Vægt, der hængte ved det øvrige Foretagende. Lykkes det imidlertid de to Selskaber at naae en Overenskomst om Driften af dette Mellemstykke af en Bane, forekommer